

מסכת יבמות דף נו.

- (דף נו:) ר' אלעזר אמר ר' אושעיא - פצוע דכא כהן שקדש בת ישראל באנו למחלוקת ר"מ ורבי אלעזר ור"ש...

תרומה	אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט	פצוע דכא כהן שקדש בת ישראל
רבי מאיר (ת"ק)	לא יאכלו, משום דמשתמרת לביאה פסולה דאורייתא, דפצוע דכא אסור לבא בקהל ה'	מן האירוסין, ואליבא דמשנה ראשונה בכתובות, הגיע זמן ולא נישאו, אוכלות משלו ואוכלות בתרומה
רבי אלעזר ור' שמעון	יאכלו, דקנין כספו היא, ואוכלת דבר תורה, ועד דבעיל לה, דשויה חללה, אכלה	

- (דף נו.) קושית הגמ' על ר' אלעזר אמר ר' אושעיא

קושית הגמ' - ממאי, דלמא עד כאן לא קאמרי רבי אלעזר ור' שמעון התם, אלא דיש לו להאכיל במקום אחר, אבל הכא דאין לפצוע דכא להאכיל במקום אחר, שאין לו אשה שמוותרת לו, לא וכלי תימא הכא נמי יש לו להאכיל בבת גרים, דקסבר קהל גרים לא אקרי קהל, ואינן בכלל "לא יבא פצוע דכא", ונושאה בהיתר ומאכילה תרומה, והא מיבעיא בעי לה רבי יוחנן מרבי אושעיא אם פצוע דכא מאכיל לבת גרים, ולא פשיט ליה, וא"כ ליכא למימר דיש לו להאכיל בבת גרים

- תירוץ הגמ' - פצוע דכא נמי מאכילה במקום אחר, ולכן שפיר י"ל פצוע דכא כהן שקדש בת ישראל באנו למחלוקת...

אביי	פצוע דכא נמי מאכילה במקום אחר היכא דהיה נשוי אשה כהן ואוכלת בתרומה, ונעשה פצוע דכא, כל זמן שלא בא עליה, אוכלת, שדוקא כשבא עליה, לא תאכל בתרומה, דאז שוייה חללה דנבעלה לפסול לה
רבא	פצוע דכא נמי מאכילה במקום אחר, הואיל ומאכילה בעבדיו ושפחותיו הכנענים
אביי לא אמר כרבא, קנין דאישות מקנין דאישות ילפינן, ולא ילפינן קנין דאישות מקנין דעבדים	
רבא לא אמר כאביי, שאני התם דכבר אכלה כשהוא בריא, ולכן אוכלת לאחר שנעשה פצוע דכא, אבל פצוע דכא מתחילה אינו מאכיל במקום אחר, ולכן אמר משום שפצוע דכא מאכילה בעבדיו ושפחותיו הכנענים	
וליכא למימר דראינן מכהן שנשא בת ישראל ומת, דאינה אוכלת, דלא אמרינן שכבר אכלה, דהתם פקע קניניה, משא"כ ככהן שנשא בת ישראל ואח"כ נעשה פצוע דכא, לא פקע קניניה	

מסכת יבמות דף נו.

• קדושין דף עב:

ר' יוסי	גר נושא ממזרת	קסבר קהל גרים לא איקרי קהל
ר' יהודה	גר לא ישא ממזרת	קסבר קהל גרים איקרי קהל

• קדושין דף עז.

ר' יהודה	בת גר זכר, ואפילו מישראלית, כבת חלל זכר, ופסולה לכהונה
ר' יוסי	אף גר שנשא גיורת, בתו כשרה לכהונה

• גופא בעא מיניה ר' יוחנן מרבי אושעיא, פצוע דכא כהן שנשא בת גרים, מהו שיאכילנה בתרומה, וא"ר אושעיא אני לא יודע, וממשיך הגמ'....

למאן,	אי לר' יהודה, ממ"נ לא אכלה	ואי לר' יוסי, ממ"נ אכלה
אי בקדושת כהן קאי,	בת גר זכר כבת חלל זכר, ובת חלל זכר פסולה לכהונה, ועשאה חללה בביאתו	אף גר שנשא גיורת, בתו כשרה לכהונה
ואי לאו בקדושת כהן קאי,	קהל גרים איקרי קהל, ולכן הפצוע דכא פוסלה בביאתו	קהל גרים לא איקרי קהל, ולכן מותרת לפצוע דכא

• אלא שאלת ר' יוחנן מרבי אושעיא אליבא דרבי אליעזר בן יעקב, וכגון דאמה מישראל....

דאמר רבי אליעזר בן יעקב, אשה בת גרים לא תנשא לכהונה עד שתהא אמה מישראל, והכי קמבעיא ליה ר' יוחנן לר' אושעיא, היכא דאמה מישראל,		
כשרות מיתוספא בה,	דכשרה לכהונה, ולא קדושה לאקרויי קהל	ומותרת לפצוע דכא, ואוכלת
או דילמא קדושה נמי מיתוספא בה,	דעכשיו כשרה לכהונה ועוד בקהל ה'	ואסורה לפצוע דכא, ולא אוכלת

• ת"ש כי אתא רב אחא בר חיננא מדרומא, אתא ואייתי מתניתא בידיה....

מנין לפצוע דכא כהן שנשא בת גרים שמאכילה בתרומה, שנא' "וכהן כי יקנה נפש קנין כספו", דלא איצטריך נפש יתירה אלא לרבות בת גרים, שמאכילה בתרומה	
למאן, אילימא לר' יהודה	האמר בין בקדושתיה קאי, בין לאו בקדושתיה קאי, לא אכלה
ואי לר' יוסי	ל"ל קרא, האמר בין בקדושתיה קאי, בין לאו בקדושתיה קאי, אכלה
ואלא לאו, לרבי אליעזר בן יעקב	וש"מ כשרות איתוספא בה, דכשרה לכהונה, אבל אינה בקהל ה', ואכלה, ש"מ

מסכת יבמות דף נו.

הוספות

- לישנא אחרינא ברש"י לבאר שאלת הגמ' אליבא דר' אליעזר בן יעקב.... וכתב רש"י "ולשון ראשון נראה עיקר"

<p>דאמר רבי אליעזר בן יעקב, אשה בת גרים לא תנשא לכהונה עד שתהא אמה מישראל, והכי קמבעיא ליה ר' יוחנן לר' אושעיא בבת גר וגירות אליבא דראב"י דאמר היכא דאמה מישראל,</p>		
<p>כשרות איתוספא בהך דאמה מישראל לאקרויי קהל, מלבד שנמי נעשית מותרת לכהונה</p>	<p>אבל בת גר וגירות, דאין אמה מישראל, לאו בקהל היא</p>	<p>ואוכלת תרומה, שמותרת לפצוע דכא, והפצוע דכא לאו בקדושת כהן קאי דתיתסר עליה משום כהונה</p>
<p>או דילמא רק קדושה מיתוספא בה בהך דאמה מישראל לינשא לכהונה</p>	<p>אבל בת גר וגירות, דאין אמה מישראל, נהי דקדושה לית בה, כשרות מיהא אית בה, ובכלל קהל היא</p>	<p>ואסורה לפצוע דכא, ולא אוכלת</p>

- שתי לשונות ברש"י

שתי לשונות ברש"י	כשרות מיתוספא בה	קדושה מיתוספא בה
לשון ראשון	כהונה	קהל ה'
לישנא אחרינא	קהל ה'	כהונה

- יבמות דף עו.

<p>משנה דף עו. - פצוע דכא וכרות שפכה מותרין בגירות ומשוחררת ואינן אסורין אלא לבא בקהל, שנאמר "לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל ה' "</p>
<p>רש"י שם על הגמרא - כהן כשר אסור בגירות ומשוחררת משום זונה שנבעלה מקודם</p>
<p>שאלה בגמ' שם - פצוע דכא כהן שאסור בישראלית, מהו לישא גיורת?</p>
<p>מצד "לא יבא בקהל ה' " מותרת שהיא גיורת ואינה "בקהל ה' "</p>
<p>האם יש לפצוע דכא קדושת כהן ואסורה לו, או לאו בקדושת כהן קאי ומותרת לו?</p>
<p>הנידון בגמ' שלנו <u>בבת גרים</u> שאינה אסורה לכהן מטעם זונה, שהיא היתה ישראלית משעת לידה, אלא השאלה אם כשרה לכהונה ואם נכללת בקהל</p>

מסכת יבמות דף נז:

- **אתמר** כה"ג שהכניס אלמנה בת כהן לחופה, ולא בא עליה ומעיקרא נמי לא קידשה, האם פסלה מתרומה דבי נשא?

שמואל - מודה רב <u>בפחותה</u> מבת שלש שנים ויום אחד **	חופה לפסולות <u>בבת שלש שנים</u> ויום אחד	חופה בלא קדושין לפסולות, האם פוסלת בת כהן מתרומה?
אין חופה לפסולות	יש חופה לפסולות, ופסלה מתרומה, דחופה ככניסת בעילה דמיא	רב
אין חופה לפסולות	אין חופה לפסולות, ולא פסלה מתרומה	שמואל
** הואיל ואין ביאתה פוסלתה מתרומת אביה, אין חופתה פוסלתה		

- **אמר רבא**, אף אנו נמי תנינא דאין ביאתה פוסלתה, וכיון דאין ביאתה פוסלתה, כ"ש דאין חופתה פוסלתה,

דתנן בת שלש שנים ויום אחד	
אם מסרה אביה לאחד לבא עליה לשם קדושין, אבל לא מדעת עצמה, דאין מעשה קטנה כלום	מתקדשת בביאה
וזכה בנכסי אחיו ליורשה וליטמא לה	ואם בא עליה יבם, קנאה
אם קבל בה אביה קדושין מזה, ובא אחר ובא עליה, נהרג, דביאתה ביאה	וחייבין עליה משום אשת איש
אם נדה היא, מטמא את בועלה, שיהא תחתון של בועל נדה כעליונו של זב, שמטמא אוכלין ומשקין, ואין מטמא אדם וכלים	ומטמאה את בועלה לטמא משכב תחתון כעליון
דאשת כהן היא	נשאת לכהן אוכלת בתרומה
פסולין כגון חלל נתין וממזר או אלמנה לכ"ג, פסלה מתרומת בית אביה	בא עליה אחד מכל הפסולין, פסלה
<p>ודייק רבא, בת שלש שנים ויום אחד הוא דמפסלה בביאה, מפסלה בחופה, הא פחותה מבת שלש שנים ויום אחד דלא מפסלה בביאה, לא מיפסלה נמי לחופה, דהא חשיבות חופה אינה אלא משום שהיא קרובה לביאה דאין ביאתה פוסלתה, וכיון דאין ביאתה פוסלתה, כ"ש דאין חופתה פוסלתה</p>	

If you would like the shakla vetarya summaries emailed directly to you (before it is posted on the website), or to give feedback, please email blumenfeldyaakov@gmail.com.